

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eurowings GmbH

Druge stranke u postupku: Klaus Rövekamp, Christiane Rupp

Prethodna pitanja

Postoji li pravo na odštetu na temelju članka 7. Uredbe ⁽¹⁾ i onda kada putnik ne stigne na izravno povezani let zbog relativno manjeg kašnjenja u dolasku, što ima za posljedicu kašnjenje od tri sata ili više na konačno odredište, pri čemu su oba leta izveli različiti zračni prijevoznici, a potvrdu rezervacije izdao je tour operator koji je za svog klijenta isplanirao letove?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – SF protiv Inspecteur van de Belastingdienst**

(Predmet C-631/17)

(2018/C 063/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SF

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst

Prethodna pitanja

Na propise koje države članice upućuje Uredba br. 883/2004 ⁽¹⁾ ako je riječ o poreznom obvezniku koji (a) boravi u Latviji, (b) ima latvijsko državljanstvo, (c) zaposlen je kod poslodavca sa sjedištem u Nizozemskoj, (d) radi kao pomorac, (e) radi na pomorskom brodu koji plovi pod zastavom Bahama i (f) tu djelatnost obavlja izvan područja Europske unije?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2017. uputio Rechtbank Den Haag, Sitzungsort
Haarlem (Nizozemska) – E. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Predmet C-635/17)

(2018/C 063/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, Sitzungsort Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Je li Sud s obzirom na članak 3. stavak 2. točku (c) Direktive Vijeća 2003/86/EZ ⁽¹⁾ i na presudu Nolan (ECLI:EU:C:2012:638) nadležan odgovoriti na prethodna pitanja nizozemskog suda o tumačenju odredaba Direktive 2003/86/EZ u sporu koji se odnosi na pravo boravka člana obitelji osobe koja ima pravo na supsidijarnu zaštitu ako je ta direktiva u nizozemskom pravu bila proglašena izravno i bezuvjetno primjenjivom na osobe koje imaju pravo na supsidijarnu zaštitu (vidjeti zahtjev za prethodnu odluku pod brojem predmeta C-380/17 koji je Sudu uputio Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Odjel za sudsku praksu u upravnim sporovima Državnog vijeća) od 21. lipnja 2017., ECLI:NL:RVS:2017:1609)?
2. Treba li članak 11. stavak 2. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da mu se protivi odbijanje zahtjeva izbjeglice za spajanje obitelji koje se temelji isključivo na tome da izbjeglica svojem zahtjevu nije priložio službene dokumentacijske dokaze o obiteljskom odnosu, ili članak 11. stavak 2. Direktive 2003/86/EZ treba tumačiti na način da mu se odbijanje zahtjeva izbjeglice za spajanje obitelji koje se temelji isključivo na činjenici pomanjkanja dokumentacijskih dokaza protivi samo kada je izbjeglica pružio uvjerljivo objašnjenje zbog čega nije pružio dokumentacijske dokaze i za svoju tvrdnju da ih još ne može pružiti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003. L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2017. uputio Landesgerichts Korneuburg
(Austrija) – Germanwings GmbH protiv Emine Pedić**

(Predmet C-636/17)

(2018/C 063/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Germanwings GmbH

Druga stranka u postupku: Emina Pedić

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da „sve razumne mjere”, koje je stvarni zračni prijevoznik morao poduzeti, kako bi u slučaju postojanja izvanrednih okolnosti otklonio obvezu isplate odštete u skladu s člankom 7. te uredbe, moraju biti usmjerene samo na izbjegavanje „izvanrednih okolnosti” (u konkretnom slučaju na dodjelu novog [kasnijeg] *slot*a kontrole zračnog prometa od strane zračnog nadzora EUROCONTROL); ili se osim toga zahtijeva da stvarni zračni prijevoznik sam poduzme i razumne mjere za izbjegavanje otkazivanja ili dužeg kašnjenja?